

J. O. Krag: Vi står nu ved tredje og sidste behandling af ekstramomsen. Den ekstra skattebyrde på over 1,2 milliard kr. pr. år, der ved momsforslagets vedtagelse pålægges det danske samfund som en yderligere byrde for forbrugerne og som en belastning for erhvervene, vedtages udelukkende med regeringspartiernes stemmer og udelukkende på regeringens ansvar.

De vanskeligheder, regeringen påstår at kunne afhjælpe ved ekstramomsen, er selvpåførte. Regeringen ynder at anføre, at dens handlinger skyldes den såkaldte tunge arv, regeringen har overtaget. Det kan være en korrekt påstand; men hvis regeringen hermed vil henvise til en arv efter den foregående regering, er det ukorrekt. Hvis den derimod henviser til en arv efter sig selv, efterladt af de tre afgåede VRK-oppositionspartier, ja, så vil påstanden være rigtig.

Som gang på gang påvist af socialdemokratiet under behandlingen af denne skatteforhøjelse ville den socialdemokratiske regerings forslag om indefrysning af en dyrtidsportion samt om en ekstraskat for ikke lønmodtagere have løst problemerne på en positiv og frugtbar måde.

For det første ville omkostningsniveauets stigning herigennem være blevet holdt tilbage. Dette ville sandsynligvis have haft den virkning, at en yderligere dyrtidsportion senere på året ville være bortfaldet. Den samfundsøkonomiske udvikling ville altså hermed være ledet ind i det, man kalder en god cirkel. Regeringens ekstramoms indebærer derimod nye tendenser til opgang i de priser, forbrugerne skal betale, og omkostningsstigninger — altså stik imod det, den afgåede socialdemokratiske regerings lovforslag ville have medført, indledningen af en ond cirkel.

For det andet ville de lavere omkostninger som følge af den socialdemokratiske regerings lovforslag have medført forbedret konkurrenceevne over for udenlandske varer, større eksport som en følge heraf og dermed forbedrede valutaindtægter og større

beskæftigelse. Også her ville de nedstemte socialdemokratiske regeringsforslag altså have ledet ind i en god cirkel.

Den politik, regeringen Baunsgaard nu på sit eget flertal gennemfører, vil stort set have de modsatte virkninger. Ved at bremse afsætningen på hjemmemarkedet besværer og skader den erhvervsliv og beskæftigelse. At der til gengæld skulle indtræde en forøgelse af eksporten, som ikke alligevel ville have fundet sted, er lidet sandsynligt. For det første er der snævre grænser for, hvad eksportmarkederne kan aftage, og dernæst er der i forvejen ledig kapacitet i eksportvirksomhederne; for at øge eksporten behøver man altså ikke at skabe ledig kapacitet i de virksomheder, der producerer for eksport; den findes der allerede.

De tre nuværende regeringspartier, der som opposition den 15. december af rent kyniske, magtpolitiske grunde forkastede den bedste politik, vil nu på eget ansvar gennemføre det, statsministeren betegner som den næstbedste politik — den forkerte og den uheldige politik. Vi har fra socialdemokratisk side fra første færd advaret statsminister Hilmar Baunsgaard mod den fejl, han nu begår. Den politik, der nu gennemføres, er ikke social, den er ikke erhvervsvenlig, den kan vise sig at blive beskæftigelsesfjendtlig. Dens virkninger vil hele samfundet få at mærke.

Per Hækkerup: Jeg skal efter det udvalgsarbejde, vi har haft imellem anden og tredje behandling, konstatere, at vi fra socialdemokratiets side må stemme imod lovforslaget om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift, lovforslaget om beregning af omsætningsafgiften af parfumer og toiletartikler og lovforslaget om ændring af lov om tobaksafgifter. Derimod kan vi stemme for lovforslaget om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl og lovforslaget om det midlertidige tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister.

Jeg vil gerne sige, at under de drøftelser, der har været i udvalget vedrørende ud-